

14 osobností českého průmyslu a obchodu převzalo medaile ministra průmyslu a obchodu

Významný čin, zásluhy nebo celoživotní práce. Právě za ty se udělují tradiční medaile ministra průmyslu a obchodu. Čtrnácti osobnostem napříč sektory je udělil vicepremiér a ministr průmyslu, obchodu a dopravy Karel Havlíček. Slavnostní akce se vůbec poprvé v historii uskutečnila ve vstupním foyer hlavní budovy Ministerstva průmyslu a obchodu Na Františku v Praze.

Ocenění dvakrát souvisela s významným činem, devětkrát byla udělena za zásluhy. A tři osobnosti tuzemského průmyslu a obchodu, konkrétně Mojmir Čapka, Zdeněk Juračka a Jaroslav Seifrt, získaly medaile za celoživotní práci. Gratulace patří úplně všem.

„Z oceněných, které vybral nominační výbor, mám velkou radost. Bylo mi velkou ctí jim medaile osobně předat. Jde o úžasné lidi z různých profesí a oblastí napříč průmyslem a obchodem,“ říká vicepremiér a ministr průmyslu a obchodu Karel Havlíček a dodává: „Věřím, že se tyto lidé stanou inspirací pro ostatní, budou motivovat firmy k rozvoji, podpoří zájem o průmysl a obchod, význam celé oblasti a také, úplně obvykle, že je medaile potěší. Jsou to výjimečné osobnosti, které si zaslouží výjimečnou cenu.“

■ **Za významný čin** – vývoj a výroba 1. nanovlákněného respirátoru FFP3 na světě – získal me-

daile ministra průmyslu a obchodu **Jan Buk**, ředitel společnosti Pardam Nano4Fibers.

■ **Za významný čin** – operativní přebudování výroby pro zajištění dezinfekce během pandemie covid-19 – získal medaili ministra průmyslu a obchodu **Pavel Drha**, výkonný ředitel firmy DF Partner.

■ **Za zásluhy v textilním průmyslu** získal medaili ministra průmyslu a obchodu **Petr Bukovský**, jednatel společnosti CLINITEX.

■ **Za zásluhy v oblasti elektrotechniky a ICT** získal medaili ministra průmyslu a obchodu **Otto Daněk**, předseda představenstva společnosti ATAS Elektromotory Náchod.

■ **Za zásluhy v letectví a kosmickém průmyslu** získal medaili ministra průmyslu a obchodu **Josef Kašpar**, generální ředitel Výzkumného a zkušebního leteckého ústavu.

■ **Za zásluhy v dřevozpracujícím průmyslu, papírenství a nábytkářství** získal medaili ministra průmyslu a obchodu **Ivo Klimša**, bývalý generální ředitel firmy Lenzing Biocel Paskov.

■ **Za zásluhy v oblasti cirkulární ekonomiky** získal medaili ministra průmyslu a obchodu **Zbyněk Kozel**, generální ředitel společnosti EKO-KOM.

Medaile byly dvakrát uděleny za významný čin a devětkrát za zásluhy. A tři osobnosti – Mojmir Čapka, Zdeněk Juračka a Jaroslav Seifrt – dostaly ocenění za celoživotní práci

■ **Za zásluhy v těžebním průmyslu** získal medaili ministra průmyslu a obchodu **Jiří Pöpperl**, člen představenstva společnosti Sokolovská uhelná, právní nástupce.

■ **Za zásluhy v oblasti optiky pro průmysl, sport a obranu** získal medaili ministra průmyslu a obchodu **Gerald Rausnitz**, generální ředitel společnosti Meopta Group.

■ **Za zásluhy v chemickém průmyslu** získal medaili ministra průmyslu a obchodu **Ivan Souček**, ředitel Svazu chemického průmyslu.

■ **Za zásluhy v oblasti zdravotnických prostředků** získal medaili ministra průmyslu a obchodu **Karel Volenec**, vedoucí výzkumu a majitel společnosti ELLA-CS.

■ **Za celoživotní práci v automobilovém průmyslu** získal medaili ministra průmyslu a obchodu **Mojmir Čapka**, generální ředitel firmy Brisk Tábor.

■ **Za celoživotní práci v oblasti obchodu** získal medaili ministra průmyslu a obchodu **Zdeněk Juračka**, bývalý předseda Asociace českého tradičního obchodu.

■ **Za celoživotní práci ve sklářském průmyslu** získal medaili ministra průmyslu a obchodu **Jaroslav Seifrt**, bývalý ředitel firmy Crystal Bohemia.

Medaile ministra průmyslu a obchodu se udělují na základě usnesení vlády z roku 2016 za zásluhy, celoživotní práci nebo významný čin. Návrhy na ocenění podává nominační výbor, který letos tvořili zástupci Hospodářské komory, Svazu průmyslu a dopravy, Konfederace zaměstnavatelských a podnikatelských svazů, Asociace malých a středních podniků a živnostníků a ČVUT v Praze. Nechyběli ani náměstci ministra průmyslu a obchodu pro hospodářskou politiku a průmysl.

„Srdečně gratuluji všem oceněným, ale i těm, kdo byli nominováni. A pro úplnost rád připomínám, že naposledy byla medaile udělena loni v září chemiku Josefu Paškovi za zásluhy v organické technologii,“ dodává náměstek ministra průmyslu a obchodu pro průmysl a stavebnictví Eduard Muřický.

„Letos jsme s ohledem na situaci s covidem při nominacích přihlíželi i k tomu, kdo pomohl při boji s pandemií – například vývojem a výrobou zdravotnických prostředků,“ vysvětluje náměstkyně ministra průmyslu a obchodu pro hospodářskou politiku a podnikání Silvana Jirotková a dodává: „Proto jsme ocenili i kategorii neobyčejný podnikatelský čin v době pandemie covid-19 či zdravotnické prostředky.“

Na MPO se od 35 oborových organizací sešlo 23 nominací. Medaili ministra průmyslu a obchodu na základě výběru nominačního výboru převzalo 14 osobností českého průmyslu a obchodu. (tz)

Součástí prohlídky byla i návštěva pracovny ministra průmyslu a obchodu

Ovocné sady jako nepostradatelná část naší krajiny

Ovocné sady jsme se naučili vnímat jako běžnou součást naší i evropské krajiny. O přínosu konzumace ovoce pro lidský organizmus není pochyb. Ale málokdo si uvědomuje, jak důležité je zachování ovocnářství. Ovocné sady působí proti vodní i větrné erozi a zvyšují organickou hmotu v půdě. Pro zemědělství mohou být vítaným pomocníkem při boji s nedostatkem vláhy.

Starost o ovocný sad nebo alej je doslova věda. Nazývá se ovocnářství a konkrétně s historií naší země je úzce spjata již od středověku. Výsadba je důležitá zejména v posledních letech sucha, protože sady a aleje díky zatravnění dobře zachytávají přívalové srážky. „Jako jednu z nejvýznamnějších funkcí můžeme tedy označit zachyt dešťové vody. Dále slouží jako větrolamy k rozdělení širokých polí. Nabízejí úkryt k přezimování řady živočichů, včetně hmyzu a důležitých opylovačů. Sad je také výjimečný, protože se zde spojují dva nejběžnější biotopy. Nalézáme zde pospolu druhy lesní a luční,“ vysvětlil předseda Ovocnářské unie Martin Ludvík.

Mezi prvními druhy ovocných stromů, které se na našem území začaly pěstovat, byly jabloně a hrušně. Nalézt se daly v zámeckých a klášterních zahradách, ale také u poddaných. O novou a orga-

nizovanou podobu ovocnářství se v 18. století postaraly ovocnářské spolky. Jednou z největších ran pro české sady a aleje byla zima roku 1929, kdy umrzlo okolo 40 % stromů. Ubylo především broskvoni a ořešáků. I přesto, že masivní rozvoj intenzivního ovocnářství opět nastal v 70. a 80. letech 20. století, je zde stále prostor na zvyšování produkce. Až dvě třetiny čerstvého ovoce mírného pásma se k nám dováží.

Pro nové sady a aleje je důležité vybírat druhy stromů podle záměru pěstitele. Zásadou je pouze to, že do alejí by se měly vysazovat vyšší tvary (polokmeny, vysokokmeny). Je to z toho důvodu, že lépe chrání před erozí, poskytují stín a zpevňují okraje polí či břehy. „Zde se opět dostáváme k problematice sucha a zadržování vody v krajině. I s ohledem na současnou kůrovcovou kalamitu je zásadní, aby byl v krajině dostatek stromů, které nejen zadržují vodu, ale také ochlazují okolní vzduch, a pozitivně tak ovlivňují lokální mikroklima. Jeden dospělý strom vydá až za tři klimatizace. Zásadní je také podpora ze strany státu v podobě investic do výsadby nových a obnovy stávajících sadů, a především pak v skladovacích kapacitách a ve zpracování produkce. Bez čeho se ale lokální ovocnářství neobejde, je podpora ze strany spotřebitelů. Ti by si měli uvědomit, že nákupem ovoce z lokálních zdrojů nedělají jenom to nejlepší pro své zdraví,

ale také pro zdraví krajiny, přírody a zemědělství vůbec,“ vysvětlil Jan Doležal, tajemník Agrární komory ČR.

Ideální místo pro výsadbu jsou stávající nebo nově vznikající remízky. Pod tímto pojmem si můžeme představit zapomenuté kousky krajiny, které byly neúrodné, a člověk je neuměl využít. Dříve sloužily jako hraniční kameny pro statkáře. Dnes jsou významným krajinným prvkem a mají ekologický význam. Zakládání remízek nebo celých nových sadů je pro zemědělce ideální cestou ke zlepšení zadržování vody v krajině.

V ekologickém duchu se v České republice pokračuje i v oblasti zpracování ovoce. Pokud ovoce nesplňuje kvalitativní parametry pro prodej na trhu čerstvého ovoce, lze jej využít například na výrobu moštů. Nové technologie umožňují vyrábět čistý 100 % mošt, který projde jen

pasterizací. Nemusí se tedy přidávat žádné další konzervanty ani cukry. „Využití ovoce z alejí je ideálním řešením, protože v poslední době jsou v oblibě vícedruhovité mošty. Základem bývá jablko a do něho se přidávají další ovocné druhy např. jahody, rybíz, maliny, višně. Většinou jde o poměr okolo 10–30 %. Oblíbeným způsobem je také pálení. Opět se na něj velmi dobře dá využít ovoce z krajinotvorných sadů a alejí. Nejoblíbenější ovocem na pálení jsou švestky, pak hrušky a meruňky. Samozřejmě se pálí i jablko jablkovice (prokvašená jablečná dř) či calvados (prokvašené jablečné víno),“ dodal Martin Ludvík.

V historii se můžeme inspirovat třeba výrobou křížal, které po celé generace byly oblíbenou pochoutkou. Sušit můžeme všechny ovocné druhy. K výrobě marmelád nejlépe poslouží drobné peckoviny. Nesmíme zapomenout ani na kompoty a povidla. Velmi vhodná konzervace je mražením. Díky tomu máme přes celou zimu přístup k téměř čerstvému ovoci.

Ať si vybereme kterýkoliv způsob, tak ovoce je důležitou složkou našich jídelníčků. Měli bychom se postarat o jeho pravidelný přísun. Ovoce, které se pěstuje v tuzemsku nebo v blízkém okolí, má také minimální uhlíkovou stopu a zároveň obsahuje vysoký podíl vitamínů a také množství různých stopových prvků. (tz)